

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului Scripnic Fiodor, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 decembrie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Scripnic Fiodor Xxxx, născut la xxxxx, originar din s. xxxx, r-nul xxxx și domiciliat în mun. xxxx, str. xxxxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 12.11.2019 – 30.12.2019 (prima instanță);
2. 28.01.2020 – 22.07.2020 (instanța de apel);
3. 15.10.2020 – 18.11.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 decembrie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Scripnic Fiodor a fost recunoscut și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare;
- art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Scripnic Fiodor i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 5 ani 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Scripnic Fiodor în beneficiul statului, cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor, în mărime de 640 lei.

Totodată, prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat Scripnic Fiodor, la 17 septembrie 2019, aproximativ ora 17:15, aflându-se în mun. Chișinău la

intersecția străzilor Igor Vieru cu bulevardul Mircea cel Bătrân, încălcând ordinea publică, a inițiat un conflict cu Cioinac Cristina și Zverjinschi Mihail, ulterior în continuarea acțiunilor sale huliganice a aplicat violența fizică și anume a lovit cu cuțitul - obiectul pentru vătămarea integrității corporale, ca rezultat cauzând lui Cioinac Cristina vătămări corporale ușoare sub formă de plagă în regiunea abdomenului, și lui Zverjinschi Mihail vătămări corporale sub formă de plagă în regiunea abdomenului - a săvârșit acțiunile, care prin conținutul său se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, care s-a manifestat prin ignorarea demonstrativă a normelor morale general acceptate.

Tot el, Scripnic Fiodor, tot acolo, în mun. Chișinău intersecția străzilor Igor Vieru cu bulevardul Mircea cel Bătrân, la 17 septembrie 2019, aproximativ ora 17:15, în cadrul comiterii actului de huliganism agravat, acționând cu intenție directă, urmărind scopul vătămării integrității corporale și a sănătății, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, în urma unui conflict iscat spontan, i-a aplicat părții vătămate Zverjinschi Mihail o lovitură cu un cuțit în regiunea abdomenului, cauzându-i conform Raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 201902D2144 din 18 octombrie 2019, plagă penetrantă a peretelui abdominal anterior cu lezarea trans fixantă a jejunului și mezenterului; lezarea vaselor sigmoide cu hemoragie activă, hemoperitoneum (1000 ml), care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Scripnic Fiodor în baza:

- art. 151 alin.(1) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață;

- art. 287 alin.(3) Cod penal - huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului Scripnic Fiodor, solicitând casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și a cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Scripnic Fiodor să-i fie stabilită pedeapsa cu reducere cu 1/3 din limitele minime și aplicarea art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea.

În argumentarea apelului, apelanta a invocat că:

- prima instanță nu a luat în considerare prevederile art. 75 Cod penal, or la individualizarea pedepsei nu a ținut cont nici de faptul că inculpatul este la o vârstă înaintată – 58 ani, are antecedente penale stinse, lipsa pretențiilor din partea părții

vătămate. Acesta a recunoscut vinovăția și a dat declarații în ordinea, prevăzută pentru martori, iar prima instanță a aplicat o pedeapsă neechitabilă, prea aspră, motivele comiterii infracțiunii, plasarea acestuia în mediul penitenciar ar prezenta riscul dăunării integrității fizice și morale a inculpatului, iar faptul că a fost deținut în arest preventiv pe o perioadă de 4 luni a constituit o experiență în măsură să îl facă pe acesta să simtă și să înțeleagă restricțiile și lipsurile presupuse de privarea de libertate, precum și să-l determine să reevalueze caracterul acțiunilor sale;

- la dispunerea încasării din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată prima instanță nu a ținut cont de faptul că normele legale prevăd că plățile necesare pentru efectuarea expertizei se efectuează din contul statului, atunci când expertiza a fost dispusă de organul de urmărire penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat, fiind menținută sentința fără modificări.

Totodată, s-a dispus ca conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, termenul pedepsei stabilite lui Scripnic Fiodor să fie redus cu 104 zile.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Scripnic Fiodor a săvârșit infracțiunile imputate lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 151 alin. (1), 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a indicat că prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunilor săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii, în mărimea fixată.

În acest context, instanța de apel a mai menționat că la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei, urmează de luat în considerare faptul că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, iar ca circumstanțe atenuante s-au stabilit căința sinceră și greutatea poverii pedepsei,

aplicată pentru el, din cauza vârstei înaintate a acestuia, stării sănătății lui sau altor circumstanțe.

Astfel, instanța de apel a considerat ca legală și echitabilă pedeapsa stabilită inculpatului, că prima instanță a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, ce nu constituie o circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-a acordat o dublă valență juridică. În astfel de cazuri, pentru realizarea scopurilor pedepsei, urmează a fi stabilită o pedeapsă cu închisoare la un minim posibil.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului, pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și art. 287 alin. (3) Cod penal și conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a stabilit pedeapsa definitivă de 5 ani 1 lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont și de faptul că dânsul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că pedeapsa respectivă este proporțională faptei comise. La stabilirea pedepsei prima instanță a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor comise, de persoana inculpatului și circumstanțele cauzei. Astfel, s-a reținut că prima instanță corect a apreciat că inculpatul Scripnic Fiodor până la cazul dat a mai încălcat legea pentru care a fost judecat, însă antecedentele penale sunt stinse, că a comis două infracțiuni grave, cu aplicarea violenței și reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale, anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, instanța a stabilit inculpatului Scripnic Fiodor pedeapsa cu închisoare, considerând posibilă corectarea și reeducarea lui doar în condiții de izolare reală de societate.

Subsidiar, instanța de apel a notat că inculpatul a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiuni care fac parte din categoria infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei și infracțiunilor contra securității publice și a ordinii publice, iar astfel, o sancțiune non-privativă de libertate nu va fi capabilă să asigure o asemenea prevenire.

În acest sens, instanța de apel a mai menționat că nu sunt temeiuri de aplicare a instituției suspendării executării pedepsei față de inculpatul Scripnic Fiodor, deoarece acesta poate fi corectat și reeducat numai prin executarea reală a pedepsei cu închisoarea, și anume această pedeapsă are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de apel cu referire la cheltuielile judiciare, a specificat că norma prevăzută de art. 143 Cod de procedură penală, urmează a fi interpretată ținând cont

de modificări operate prin Legea nr.316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018. Instanța de apel a indicat că prin Legea respectivă a fost exclus art.143 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat. Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepția, dar nu regula. Prin urmare instanța de apel a reținut că argumentul invocat de apărare că inculpatul este unicul întreținător a familiei, nu reprezintă o circumstanță care l-ar scuti pe inculpat de plata cheltuielilor de judecată. Mai mult, s-a notat că condamnatul nu a prezentat probe că nu dispune de surse financiare, iar situația financiară este dificilă. Astfel, instanța de apel a considerat întemeiată cererea acuzatorului de stat, iar prima instanță corect a dispus încasarea de la Scripnic Fiodor în beneficiul statului a sumei de 640 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizei.

În continuare, instanța de apel a reținut că Scripnic Fiodor s-a aflat în arest preventiv de la 17 septembrie 2019 până la 30 decembrie 2019, fiind deținut în Penitenciarul nr.13 – Chișinău. În acest sens, s-a notat că Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante (CPT), în punctul 30 al Raportului din 13 decembrie 2018 către Guvernul Republicii Moldova, întocmit în cadrul vizitei care a avut loc în perioada 05-11 iunie 2018, în câteva dintre penitenciarele din țară, a subliniat, că în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, în continuare persistă faptul că în multe celule condițiile materiale și igienice sunt deplorabile, acestea fiind ventilate insuficient și totodată fiind suprapopulate. Accesul la lumină naturală este limitat, în majoritatea celulelor din cauza ferestrelor de dimensiuni mici. De asemenea, specialiștii din cadrul CPT au recomandat autorităților din Republica Moldova să sporească eforturile, în sensul îmbunătățirii condițiilor de detenție curente în penitenciarul respectiv.

În aceeași ordine de idei, în ultimul raport al Consiliului pentru Prevenirea Torturii (pentru anul 2017), care este un mecanism național pentru prevenirea torturii din Republica Moldova, s-a constatat, că majoritatea izolatoarelor disciplinare vizitate, inclusiv Penitenciarul nr. 13-Chișinău, sunt într-o stare deplorabilă și ar putea fi calificate ca condiții inumane și degradante.

Astfel, în baza constatărilor indicate supra, instanța de apel a stabilit că în privința lui Scripnic Fiodor încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, motiv din care a indicat că va deduce din pedeapsa definitivă numită prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-4411/2019 din 30 decembrie 2019, lui Scripnic Fiodor de 5 ani și 1 lună închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de

tip semiînchis, arestarea preventivă, conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, reducând pedeapsa închisorii cu 104 zile pentru perioada deținerii în stare de arest preventiv - de la 17 septembrie 2019 până la 30 decembrie 2019.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului Scripnic Fiodor, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Scripnic Fiodor să-i fie stabilită pedeapsa cu reducerea cu 1/3 a limitelor minime aplicabile, precum și suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- instanțele de judecată incorect au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, având în vedere prevederile art. 61, 75 Cod penal și circumstanțele cauzei, nu s-a ținut cont de faptul că antecedentele penale ale inculpatului sunt stinse, au fost stabilite circumstanțe atenuante, atitudinea părților vătămate care au indicat lipsa pretențiilor, solicitând aplicarea unei pedepse blânde și nu au redus pedeapsa la limitele minime conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală;

- sunt prezente în speță așa circumstanțe atenuante ca - recunoașterea vinovăției, repararea benevolă a pagubei pricinuite, căința sinceră, colaborarea cu organul de urmărire penală pentru stabilirea adevărului, vârsta înaintată - 58 ani, motivul comiterii infracțiunii - apărarea demnității bărbătești;

- instanța de judecată la stabilirea pedepsei urma să țină cont de principiul individualizării pedepsei, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 alin. (1) Cod penal și să stabilească o pedeapsă echitabilă în limita minimă aplicabilă;

- pedeapsa aplicată nu este pe măsură să atingă scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pentru a-și atinge acest scop, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă și astfel aceasta nu trebuie privită ca "prețul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și urmările ei, excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, supraveghind partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății;

- plasarea inculpatului într-un mediu carceral pe o perioadă îndelungată, care ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia și societății prin crearea dificultăților de resocializare a condamnatului, ce ar duce la încălcarea art. 8 CEDO, or aflarea acestuia în detenție pe 4 luni în arest preventiv a constituit o

experiență pe măsură să-l facă pe acesta să simtă și să înțeleagă restricțiile și lipsurile presupuse de privare de libertate, precum și să-l determine să reevalueze caracterul acțiunilor sale;

- în lipsa impedimentelor de aplicare a art. 90 Cod penal, nu este rațional ca Scripnic Fiodor să execute pedeapsa cu închisoarea stabilită, acordându-i astfel inculpatului posibilitatea reală de a-și dovedi corectarea printr-un comportament exemplar și muncă cinstită, dar și necomiterea unor alte fapte prejudiciabile, fără izolarea lui de societate;

- instanțele de judecată greșit au admis încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare, din contul inculpatului, or în cazurile când expertiza a fost dispusă de organul de urmărire penală, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi efectuate din contul mijloacelor bănești din bugetul statului, dar nu a inculpatului;

- instanța de apel prin emiterea soluției, greșit a redus doar 104 zile ca recompensă echivalentului perioadei în care s-a aflat în detenție provizorie în Penitenciarul 13 - Chișinău, în calitate de prevenit cu calcularea reducerii a doar o zi de închisoare pentru o zi de arest preventiv, contrar prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, ce stipulează că în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenție, reducerea pedepsei se va calcula - două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, iar instanța de apel a aplicat legea discriminatoriu, inechitabil și greșit față de petiționarul Scripnic Fiodor, diminuând astfel mecanismul național de remediere a drepturilor încălcate victimei deținute în condiții inumane și degradante - la unul formal și inefficient.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că prin soluția instanțelor ierarhic inferioare referitor la mărimea, categoria și modul de executare a pedepsei, s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, constată că instanța de judecată și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final a stabilit o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Cât privește temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal atestă că este invocat de recurent declarativ, în conținutul recursului nefiind specificat vreun argument în susținerea temeiului invocat.

Mai mult, verificând conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 195-197, vol. I) în coraport cu cererea de apel (f.d. 167-169, vol. I), Colegiul penal conchide că instanța de apel a examinat minuțios toate chestiunile esențiale supuse atenției sale, fără a comite în acest sens vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea deciziei atacate.

Cu referire la criticile recurentului, invocate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că: *„instanțele de judecată au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, fără a ține cont că antecedentele penale ale inculpatului sunt stine, au fost stabilite circumstanțe atenuante, atitudinea părților vătămate care au indicat lipsa*

pretențiilor, nu au redus pedeapsa la limitele minime conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sunt prezente în speță așa circumstanțe atenuante ca recunoașterea vinovăției, repararea benevolă a pagubei pricinuite, căința sinceră, colaborarea cu organul de urmărire penală pentru stabilirea adevărului, vârsta înaintată - 58 ani, motivul comiterii infracțiunii - apărarea demnității bărbătești, instanța de judecată urma să țină cont de prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal; plasarea inculpatului într-un mediu carceral pe o perioadă îndelungată, care ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia și societății, prin crearea dificultăților de resocializare ale condamnatului, ce ar duce la încălcarea art. 8 CEDO, or aflarea acestuia în detenție pe 4 luni în arest preventiv a constituit o experiență ce l-a făcut pe acesta să simtă și să înțeleagă restricții și lipsurile presupuse de privare de libertate, precum și să-l determine să reevalueze caracterul acțiunilor sale”, din care considerent solicită aplicarea în privința inculpatului Scripnic Fiodor a unei pedepse mai blânde, cu reducerea cu 1/3 a limitelor minime aplicabile, fără privarea de libertate cu aplicarea art. 90 Cod penal, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate aceste critici și acestea reprezintă opinia subiectivă a recurentului față de aceleași circumstanțe apreciate în speță de instanțele de judecată, or instanța de apel în decizie (f.d. 195–196, vol. I), și-a motivat corect soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care aceasta și-a argumentat detaliat soluția în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, stabilind inculpatului Scripnic Fiodor prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni pedeapsa definitivă, echitabilă de 5 ani 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, din textul sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, se reține că instanțele de judecată au luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, pedeapsa fiind aplicată cu respectarea cerințelor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aproape de limitele minime a infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal - 4 ani închisoare (limita minimă redusă cu 1/3 fiind de 3 ani 4 luni închisoare), art. 287 alin. (3) Cod penal - 3 ani închisoare (limita minimă redusă cu 1/3 fiind de 2 ani închisoare), precum și au ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Scripnic Fiodor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În acest sens, se reține că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunilor săvârșite - două infracțiuni grave, greutatea poverii pedepsei aplicate pentru inculpat, din cauza vârstei înaintate a acestuia - 58 ani, precum și la personalitatea inculpatului Scripnic Fiodor, care deși

și-a recunoscut vinovăția, acesta a săvârșit două infracțiuni ce fac parte din categoria infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei, precum și securității publice și ordinii publice, și astfel doar aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu executarea reală a acesteia, va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, precum și la restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, instanța de recurs ordinar acceptă concluzia instanțelor ierarhic inferioare, că în privința inculpatului Scripnic Fiodor nu este rațional de a fi aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal, mai mult că aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, este condiționată de stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru săvârșirea infracțiunilor cu intenție, iar în speță inculpatului Scripnic Fiodor i s-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoarea pe un termen de 5 ani 1 lună închisoare, ce exclude aplicarea acestor dispoziții în prezenta speță.

Ce ține de criticile recurentului în privința soluției "*de admitere a încasării cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare din contul inculpatului, or în cazurile când expertiza a fost dispusă de organul de urmărire penală, plățile pentru efectuarea expertizei, urmau a fi efectuate din contul mijloacelor bănești din bugetul statului, dar nu a inculpatului*", Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate, or expertizele din speță au fost efectuate la 11.10.2019 (f.d. 48-49, vol. I) și 22.10.2019 (f.d. 55-57, vol. I), după data de 09.02.2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, și care până la această dată prevedea că plata pentru efectuarea expertizelor judiciare prevăzute la alin. (1) art. 143 Cod de procedură penală, se face din contul mijloacelor bugetului de stat, însă după intrarea în vigoare a acestor modificări, plata cheltuielilor judiciare se determină de instanțele de judecată conform prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală, după cum s-a procedat corect și în prezenta speță, în condițiile în care inculpatul nu a prezentat probe că nu dispune de surse financiare, iar situația lui materială ar fi dificilă.

De asemenea, cu referire la criticile recurentului în privința aplicării de către instanța de apel a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, "*că instanța de apel a redus doar cu 104 zile pedeapsa închisorii, or conform acestor prevederi în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenție, reducerea pedepsei se va calcula - două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, iar instanța de apel a aplicat legea discriminatoriu, inechitabil și greșit*", Colegiul penal consideră că sunt nefondate și nu pot fi acceptate, or din materialele cauzei rezultă că instanța de apel a constatat just în privința lui Scripnic Fiodor încălcarea drepturilor privind condițiile de

detenție, garantate de art. 3 din CEDO, și astfel în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, ce prevede că "*În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv*", a luat în considerare perioada deținerii acestuia în arest preventiv în Penitenciarul nr. 13 - de la 17 septembrie 2019 - până la 30 decembrie 2019 - (în total 104 zile) (f.d. 67-68, 86, 91, 113-114, 156, vol. I), și corect, în aceste circumstanțe a redus pedeapsa definitivă stabilită prin sentința primei instanțe de 5 ani 1 lună închisoare, cu **încă 104 zile**.

Astfel, Colegiul penal stabilește că instanța de apel la acest aspect s-a condus corect de prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, fără să comită vreo eroare ce ar afecta legalitatea soluției sale, motiv din care motivarea acesteia se acceptă de instanța de recurs ordinar.

Din aceste considerente, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în hotărârile judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare, ce sunt legale și întemeiate, or asupra acelorași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției în partea pedepsei stabilite și modului de executare a acesteia, și în virtutea corectitudinii acestora și pentru a evita repetări inutile, că le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Brașoveanu

Renata în numele inculpatului Scripnic Fiodor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Scripnic Fiodor Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena